

: ualr raisti : stain : iftir · mana ii ii- auk saikir · brupur : sin : auk · brup × sin ·
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55

Namnet på den första avlidne är ack. sg. **mana**, vilket namn förekommer Sö. 172 Tystberga och i Uppl.

Vad som följt mellan **mana** och 29—31 **auk**, kan ej med säkerhet sägas; jag förmodar [**fapur · sin ·**], som skulle passa för både meningen och utrymmet. Då efter **saikir · brupur : sin :** ytterligare **auk · brup + sin** följer, måste den tredje broderns namn hava blivit avglömt eller utelämnat av bristande utrymme eller ock funnits tillagt utom slingan men ej varsnats, skiljetecknet × antyder kanske, att **brup** är förkortning.

Översättning: Val reste stenen efter Manne (sin fader?) och Säger, sin broder och (N. N.) sin broder.

64. Fågelö, Stora Malms sn, Oppunda hd.

Pl. 11: B. 789.

Litteratur: B. 789; L. 903; Ransakn. 1667—84; J. Peringskiöld, Mon. Sud.

Runstenens läga anges av J. Peringskiöld vara »I Fugelö källar, halfparten på hwardera sidan om dören», vilka delar i B. 789 sammanförts till en enhet, som enligt måtten varit 2,25 m hög, bredden vid nedersta slingan 75 cm, vid översta 66 cm. Ämnet har säkert varit gråsten.

Inskriften är i B. 789 följande:

: kufi : auk : þurkisl : auk : uikilr [a]uk · inkualr : þeir : brupr : lakpu : stain · þinsa : eftr : atil :
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65
fapur · sin : han uar · miþa · bestr
 70 75 80 85

Namnet **kufi** är fsv. *Gufi*, fvn. *Gufi*, enl. Lundgren, upptages icke av Lind. **inkualr** är fsv. *Ingvald*, vanligare *Ingevald*, men med assimilation av *ld* till *ll*, se A. Noreen, *Aschw. Gr.* § 291, 1, och med *r* genom inverkan av det försvunna *d*. Då synes icke *d* kunna vara bortfallet i **uikilr**, så att det vore ett namn **Vi-gældr*, utan det är troligen namnet **Vi-kæl*, **uikilr** B. 50, L. 509 Oslunda Uppl., **uekil** Ög. 142 St. Åby, men med analogiskt tillagd nom. ändelse -*R*. Ack. **atil** motsvaras av fsv. **Ætil* (*Ætlir*) i ortnamnet *Ætilstum* (*Ætlistum*). Gen. pl. **miþa** *mædha* för manna, är analogibildning till nom. pl. **mædhr* för *mæn*, som måste hava funnits i fsv., liksom i fvn. pl. *meðr* finns jämte det vanliga *menn*, se A. Noreen, *Aschw. Gr.* § 229, anm.

Översättning: Guve och Torgisl och Vikäll och Ingval(d), bröderna, lade denna sten efter Ätil, sin fader. Han var av män den bäste.

65. Djulefors, Stora Malms sn, Oppunda hd.

Pl. 37. Pl. 10: B. 787.

Litteratur: B. 787; L. 902; Ransakn. 1667—84; J. Peringskiöld, Mon. Sud.; Bugge, ATS V, s. 79 (Rök I); Runverser s. 187.

I *Ransakn.* 1667—84 säges: »Runstenen är belägen på Diurfors gårdh på 4 andra stenar», och: »Item på Julfårsa Lagårdh ähr och een Stoor Runesteen och medh Bokstäfver på, och i B. 785 är run-
 7—232678. Södermanlands runinskrifter.